

16 - 20 april

Leren zien

is de kunst
die het moeilijkste te leren is
en de langdurigste studie vergt.
Edmond de Goncourt

Men verwondert zich te zeer
over wat men **zelden ziet**
en niet genoeg
over wat men **dagelijks ziet**.
Comtesse de Genlis

ZIEN

Wat je **ziet**, is niet enkel wat er is...
Er is wat je **ziet** en er is het hele verhaal.
Want alles is twee: binnenkant en buitenkant,
wat te **zien** is, is buitenkant, wat er (nog) is, is binnenkant.

Buitenkant is te begrijpen, binnenkant is te verstaan.
Begrijpen is grijpen, is nemen.
"Ik heb het begrepen" is té vaak: "Ik heb het opgeborgen, veilig weg van het hier en nu".
Verstaan is afblijven, is laten bestaan. "Ik heb je verstaan" is zeggen:
"Je mag mét je verhaal bestaan, je mag er staan, misschien nog ver van mijn bestaan".

Wat je **ziet** laten bestaan, niet naar je hand zetten, niet inpassen, in je eigen (be)grijpen.
De binnenkant **zie** je pas als je kijkt vanuit je eigen binnenkant.
De binnenkant van de ander openbaart zich als de eigen binnenkant zich opent.
Misschien, en als je **kijkt met de ogen van de Liefde. Om de liefde Gods...**

GA OPEN!

Hij vertrok weer uit het gebied van Tyrus en ging via Sidon naar het meer van Galilea, midden in de Dekapolis. Ze brachten Hem iemand die doof was en moeilijk sprak, en ze drongen er bij Hem op aan, hem de hand op te leggen. Hij nam hem uit de menigte apart, stak zijn vingers in zijn oren en spuwde en raakte zijn tong aan, en Hij keek op naar de hemel, zuchtte, en zei tegen hem: 'Effeta', wat betekent: Ga open. Meteen gingen zijn oren open, zijn tongriem ging los, en hij sprak normaal. Hij gebod hun om het aan niemand te zeggen. Maar hoe meer Hij dat deed, des te meer gingen ze het rondvertellen. En ze werden steeds geestdriftiger en zeiden: 'Geweldig wat Hij allemaal gedaan heeft. Doven laat Hij horen en stommen laat Hij spreken.'

Mc. 7, 31-37

De grootste lastpost van de school is in Gods ogen evenveel waard als de directeur. De meest bescheiden werkvrouw is dat evenzeer. Deze visie is een ongelooflijke uitdaging voor al wie bij het onderwijs betrokken is... In het christelijk opvoedingsproject steekt de uitdaging die altijd en voortdurend oproept om de Jezusboodschap waar te maken in het leven van de school. Het klimaat van de school wordt erdoor bepaald. Een klimaat van warme menselijkheid, en van echte vrijheid... Hopelijk blijft de school een plaats van relaties van mens tot mens. Niet van computer tot computer. **Het gelaat van een mens** telt meer dan zes miljard varianten op onze aardbol. Elk gelaat is uniek. Achter elk gelaat schuilt een diep mysterie. Dat mysterie mysterie laten. Het eerbiedigen als een mysterie dat de mens overstijgt. In elk kind. Daar begint de vrijheid van de mens.

Jacques Kina

Zien | bewegen worden | in beweging komen

Barmhartigheid is een beweging.
Een beweging van: zien - bewegen worden - in beweging komen.
Een drieslag die telkens weer gebeurt.
De eerste stap is de ander écht zien in zijn kleinheid en naaktheid
én in zijn menselijke waardigheid en uniek-zijn.
De tweede stap is je door de ander laten raken.
De ander doet je wat. Je laat hem of haar bij je binnen.
En de derde stap is in beweging komen, oversteken naar de ander, je tot naaste maken.

“Daar is de lente,
daar is de zon...”
luiden de eerste regels
van een lied
van Jan De Wilde.
De lente kondigt
de zomer aan
met de stralen
van de eerste zon.
Net zoals de zomer
niet ‘uit de lucht’
komt gevallen,
hebben ook
de goede dingen
van ons leven
een begin dat
eraan vooraf gaat.
De mooie dagen,
de warmte van
het samenzijn,
moeten we
voorbereiden
met de smaak
van het verlangen.
De vredevolle tijd,
de gloed van
de solidariteit,
moeten we
bereiken door
de voorproef
van de goedheid.
“Een nieuwe lente,
een **nieuw geluid...**”
luiden de eerste regels
van het gedicht “**Mei**”
van Herman Gorter.
Ook wij brengen
een **nieuw geluid**
als we worden als
de lente: toekomst.
Mark Van de Voorde

De Geest

Wat kun je je voorstellen bij ... heilige Geest?
Gesteltenis, sfeer, omstandigheden, geest, lucht
waarin je leeft ... Hij heeft te maken met hoe je
omgaat met elkaar. Niet elkaar alleen
verwarmend, maar elkaar in vuur en vlam
zettend, uitdagend dingen te doen die je tevoren
nooit had verwacht of bedacht. Nieuwe energie,
nieuwe trouw waarmee je weer verder kunt, veel
verder dan je ooit gedroomd had. Angst en
weerstand smelten weg ten gunste van openheid;
er breekt een kracht in je naar buiten die je nooit
voor mogelijk had gehouden. Wie zich aan de
Geest gewonnen geeft, die is voortaan verloren.
C. Harte

Waar zie en vind je Gods Geest?

Hij is overal waar leven is.
Alles wat groeit en bloeit
in de natuur,
de beweging van sterren en planeten,
eb en vloed,
de golven en de zee,
het stromen van het water.

Het is alles Gods Geest.
Het kind dat geboren wordt
de mensen die lopen en praten
en zingen,
je adem die in en uit gaat
zonder dat je er iets voor hoeft te doen.

De Geest, het leven
kun je niet pakken.

Je merkt dat het er is.

Je kunt ervan genieten,
je kunt je verbazen,
je kunt het onderzoeken,
je kunt het zelf niet maken.

De geest is nog meer.

Eigenlijk is de Geest iets heel eenvoudigs.

Je kunt de Geest herkennen aan:
liefde, vreugde, vrede, geduld,
vriendelijkheid, goedheid en trouw.
Hans van Zijderveld

Al is er maar één – een mens die zich aan jou
verwarmt... Een mens wiens hoop, wiens troost,
wiens lente je bent, een nieuw seizoen. Al is er
maar één – een mens die een mens aan je heeft,
je leeft, je leeft niet tevergeefs. Je beantwoordt
aan je bestemming.

Hans Bouma

Zoals een koord
een groep bergbeklimmers met elkaar verbindt,
zo sterk kan de **band van de liefde** zijn.

Niemand is gemaakt om alleen te zijn,
onbegonnen geeft de diepste pijn.

Alleen de koord van de menselijke nabijheid
trekt iemand uit het dal van de eenzaamheid.

Het elkaar tot steun zijn is onze opdracht,
niemand achterlaten onderweg de uitdaging,
samen op weg gaan naar onze bestemming.